

Sygn. akt: I C 286/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

G., dnia 24 maja 2016r

Sąd Rejonowy w Gdyni, I Wydział Cywilny

Przewodniczący: SSR Małgorzata Nowicka - Midziak

Protokolant: Y. K.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 maja 2016r

sprawy z powództwa P. S.

przeciwko Č. S. w Republice Czeskiej

działająca przez (...) Spółka Akcyjna Oddział w Polsce z siedzibą w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 18 379,63 zł. (osiemnaście tysięcy trzysta siedemdziesiąt dziewięć złotych sześćdziesiąt trzy grosze) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie:

- od kwoty 10 001,28 zł. – od dnia 20.10.2014r do dnia zapłaty;

- od kwoty 8378,35 zł. – od dnia 30.04.2016r do dnia zapłaty;

2. oddała powództwo w pozostałym zakresie;

3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2918 zł. (dwa tysiące dziewięćset osiemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

4. nakazuje ściągnięcie od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 419 zł. (czteryście dziewięćset złotych) tytułem brakującej części opłaty od pozwu.

Sygn. akt I C 286/15

UZASADNIENIE

Powód P. S. domagał się zasądzenia od pozwanego Č. S. w Republice Czeskiej działającej przez (...) Spółkę Akcyjną Oddział w Polsce w W. kwoty 10.001,28 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20.10.2014r. do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za szkodę powstałą wskutek uszkodzenia jego pojazdu z winy sprawcy, ubezpieczonego w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń.

Powód wskazał, iż w dniu 21.02.2014r. na skutek niezachowania wymaganej ostrożności przez kierującego pojazdem marki S. (...) o nr rej. (...) uderzył on w tył jego pojazdu marki L. o nr rej. (...), gdy zatrzymał się on przed znakiem „stop”. Dodał także, iż w dniu 26.02.2014r. zgłosił szkodę pozwanemu ubezpieczycielowi, który na podstawie sporządzonej kalkulacji naprawy ustalił odszkodowanie na kwotę 9.317,65 zł ostatecznie odmawiając jednak wypłaty tej kwoty z uwagi na fakt, iż sprawca szkody nie udzielił odpowiedzi na pismo, w którym zobowiązany jest potwierdzić okoliczności zdarzenia. W ocenie powoda brak odpowiedzi od sprawcy nie może skutkować odmową wypłaty odszkodowania, a jedynie możliwością dochodzenia od sprawcy zwrotu wypłaconego odszkodowania. Powód bowiem jako poszkodowany dopełnił wszystkich czynności, które były niezbędne w toku postępowania likwidacyjnego. Powód

nadmienił także, iż na kwotę dochodzoną niniejszym pozwem składają się również skapitalizowane odsetki ustawowe w wysokości 683,63 zł naliczone za okres od dnia 29.03.2014r. do dnia 14.10.2014r.

(pozew k. 2 – 4, pismo k. 85 - 87)

Nakazem zapłaty z dnia 7 stycznia 2015r. wydanym w sprawie I Nc 1472/14 Sąd Rejonowy w Gdyni orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

(nakaz k. 30)

W sprzeciwie od powyższego nakazu zapłaty pozwany zaskarżył go w całości i wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie zwrotu kosztów procesu wskazując, iż w jego ocenie do spornego zdarzenia nie doszło. Pojazd sprawcy od razu po zdarzeniu został bowiem zełomowany, zaś sprawca nie pamiętał szczegółów zdarzenia ani wypożyczenia pojazdu i jego oddania właścicielowi. Natomiast właściciel pojazdu P. N. podał odmienne okoliczności wypożyczenia pojazdu jak i jego zwrotu przez sprawcę. Również uprzedni właściciel M. B. zaprzeczył, aby posiadał jakikolwiek samochód, gdyż nie ma nawet prawa jazdy, a dowód osobisty został mu skradziony. Tymczasem z informacji z (...) wynika, że uczestniczył on w 6 szkodach jako sprawca. Z tych też względów zdaniem pozwanego umowy sprzedaży nie były zawierane z wyżej wskazaną osobą, a sporna kolizja nie miała w ogóle miejsca. Ponadto sprawca nie potwierdził jej zaistnienia i odmówił sporządzenia szkicu sytuacyjnego. Pozwany zaznaczył także, iż zawiadomił Prokuraturę Rejonową w Gdyni o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przez powoda w postaci próby wyłudzenia odszkodowania.

(sprzeciw k. 37 – 40v).

W piśmie z dnia 12.04.2016r. powód rozszerzył żądanie pozwu o kwotę 8.378,35 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 12.04.2016r. do dnia zapłaty.

(pismo k. 160)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 lutego 2014r. w G. na ul. (...) przed skrzyżowaniem z ul. (...) samochód osobowy marki S. (...) o nr rej. (...) kierowany przez M. K. najechał przodem na prawą tylną część pojazdu powoda marki L. o nr rej. (...), który zatrzymał się z uwagi na sytuację drogową na skrzyżowaniu.

Sprawca szkody ubezpieczony był w ramach odpowiedzialności OC u pozwanego.

(dowód: oświadczenie k. 12, zeznania świadka M. K. płyta k. 130 – 00:03:56 – 00:27:50, zeznania świadka P. N. płyta k. 116 – 00:28:40 – 00:43:38, opinia biegłego sądowego J. P. k. 142 – 150,).

Powód w dniu 26.02.2014r. zgłosił szkodę pozwanemu, który ustalił odszkodowanie z tytułu kosztów naprawy pojazdu w wysokości 9.317,65 zł. Z uwagi jednak na brak odpowiedzi od sprawcy dotyczących potwierdzenia okoliczności zdarzenia pozwany odmówił wypłaty odszkodowania.

(bezsporne: zgłoszenie szkody k. 8 – 11, kosztorys k. 15 - 16, decyzja k. 17)

Koszt naprawy uszkodzonego pojazdu powoda marki L. o nr rej. (...) wynosi 17.696 zł. W wyniku naprawy pojazdu przy zastosowaniu części oryginalnych nie dojdzie do wzrostu wartości pojazdu.

(dowód: opinia biegłego sądowego J. P. k. 142 – 150)

Na skutek zawiadomienia pozwanego toczyło się dochodzenie w sprawie usiłowania doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem pozwanego w dniu 25.02.2014r. poprzez złożenie wniosku o wypłatę odszkodowania w kwocie 9.317,65 zł z tytułu realizacji umowy ubezpieczenia OC po wprowadzeniu w błąd odnośnie faktu zaistnienia zdarzenia komunikacyjnego pomiędzy pojazdem marki L. a pojazdem marki S. (...) o nr rej. (...) będącego podstawą

realizacji umowy, które w rzeczywistości nie miało miejsce tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k., które zostało umorzone postanowieniem z dnia 30 czerwca 2015r. wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa.

(okolicość bezsporna: postanowienie k. 118 – 119)

Sąd zważył, co następuje:

Oceniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, Sąd uznał, że dokumenty przedłożone przez strony, a także złożone i sporządzone do akt szkody mają walor autentyczności, dają pełny obraz postępowania likwidacyjnego szkody przeprowadzonego przez pozwanego, zaś fakt ich sporządzenia nie był kwestionowany przez żadną ze stron. Sąd dał również wiarę zeznaniom świadków P. N., M. K. oraz M. B. odnośnie okoliczności pochodzenia pojazdu S. (...), jego użyczenia sprawcy i przebiegu zdarzenia oraz zakresu uszkodzeń. Podkreślić w tym miejscu należy, iż okoliczność, że pojazd sprawcy został zakupiony od osoby, która jedynie posługiwała się danymi osobowymi M. B. nie oznacza, iż do spornego zdarzenia nie doszło. Nieprawidłowości bowiem nastąpiły niewątpliwie przed użyczeniem pojazdu sprawcy kolizji. Świadkowie zaś zgodnie twierdzą, iż do wypadku doszło i co więcej powyższe znajduje potwierdzenie również w opinii biegłego sądowego J. P.. Fakt zaś, iż zdarzenie to miało miejsce 2 lata temu powoduje, w ocenie Sądu, zatarcie pewnych szczegółów, co jest zrozumiałe i naturalne, tym bardziej, iż świadek P. N. jest mechanikiem samochodowym i zajmuje się również zakupem pojazdów w związku z tym w ciągu roku zmienia kilkakrotnie samochody. Z tych też względów w ocenie Sądu brak jest podstaw do podważenia mocy dowodowej zeznań powyższych świadków, zwłaszcza, iż prowadzone dochodzenie w przedmiocie próby wyłudzenia odszkodowania przez powoda zostało umorzone z uwagi na brak danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa, a w przedmiocie podrobienia umowy sprzedaży zawartej przez P. N. - z uwagi na niewykrycie sprawcy przestępstwa. Nie ulega zatem wątpliwości, iż ani powód ani P. N. czy M. K. nie dopuścili się popełnienia przestępstwa.

Sąd uwzględnił, przy dokonywaniu ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie także, opinię biegłego sądowego J. P. w zakresie ustalenia czy doszło w dniu 21.02.2014r. do kolizji drogowej i ustalenia jej przebiegu oraz celowych i niezbędnych kosztów naprawy pojazdu powoda. W ocenie Sądu przedmiotowa opinia jest wiarygodna i stanowi pełnowartościowy dowód na powyższe okoliczności. Została ona sporządzona przez osobę posiadającą odpowiednią wiedzę fachową z zakresu rekonstrukcji wypadków oraz wyceny pojazdów samochodowych. Biegły poprawnie zanalizował stan faktyczny, prawidłowo zgromadził materiały potrzebne do wydania opinii i sporządził ją, uwzględniając wszystkie aspekty sprawy. Zdaniem Sądu, złożona opinia jest jasna, logiczna i wewnętrznie niesprzeczna, stąd nie ma podstaw do kwestionowania wniosków w niej zawartych. Ponadto żadna ze stron jej nie zakwestionowała. Mając na względzie powyższe sąd uznał, iż brak jest jakichkolwiek podstaw do podważenia sporządzonej przez biegłego opinii.

W niniejszym procesie powód domagał się ostatecznie zasądzenia od pozwanego kwoty 18.379,63 zł tytułem zwrotu kosztów naprawy jego pojazdu. Pozwany nie kwestionował przy tym faktu, iż pojazd kierowany przez sprawcę wypadku ubezpieczony był od odpowiedzialności cywilnej w pozwanym towarzystwie, podnosząc jednak, iż nie odpowiada on za powstałą szkodę, gdyż w jego ocenie nie doszło w ogóle do spornego zdarzenia a zgłoszenie szkody miało na celu wyłudzenie odszkodowania.

Sąd zważył jednak, iż twierdzenia pozwanego są chybione, gdyż zgromadzony materiał dowodowy wskazuje i potwierdza że do spornego zdarzenia doszło. W pierwszej kolejności Sąd zważył, iż dochodzenie w przedmiocie próby wyłudzenia odszkodowania przez powoda zostało prawomocnie umorzone wobec ustalenia, iż brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa. Również sprawca kolizji ani właściciel pojazdu S. (...) nie zostali oskarżeni ani podejrzeni o popełnienie jakiegokolwiek przestępstwa. Postępowania w przedmiocie podrobienia umów sprzedaży zostały bowiem umorzone wobec niewykrycia sprawcy przestępstw. Zaznaczyć również należy, iż jeżeli nawet same umowy sprzedaży pojazdu sprawcy zostały podrobione, to nie wpływa to na uznanie, iż do zdarzenia nie doszło i że powód nie został poszkodowany. Powód nie ponosi bowiem odpowiedzialności za działania w przedmiocie nabycia i zbycia pojazdu S. (...) czy później jego zezłomowania przed dokonaniem jego

ogłędzin przez pozwany zakład ubezpieczeń. Ponadto Sąd wziął pod uwagę zeznania świadków P. N. oraz M. K., którzy przyznali, iż w dniu 21.02.2014r. doszło do kolizji z pojazdem powoda marki L., potwierdzając okoliczności wskazywane przez powoda w zgłoszeniu szkody. Ponadto opisali sposób swojego postępowania. Zaznaczyć należy, iż rzeczywiście świadkowie nie pamiętali szczegółów zdarzenia ani okoliczności użyczenia czy zełomowania pojazdu, nie oznacza to jednak, iż do przedmiotowej kolizji nie doszło. Sąd bowiem na wniosek pozwanego dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego J. P. do spraw rekonstrukcji wypadków celem ustalenia czy mogło dojść do zdarzenia opisywanego przez uczestników zdarzenia biorąc pod uwagę stwierdzone uszkodzenia. Jak wynika z przedmiotowej opinii, która nie została zakwestionowana przez żadną ze stron, w ocenie biegłego mogło dojść do spornego zdarzenia. Biegły dokonał przy tym oględzin miejsca zdarzenia, a także zapoznał się z uszkodzeniami pojazdu powoda i doszedł do wniosku, że stwierdzone uszkodzenia mogły powstać w okolicznościach wskazywanych przez powoda. Wszystkie bowiem uszkodzenia tyłu pojazdu powoda znajdują się w zasięgu uszkodzonych elementów przodu pojazdu sprawy. Sąd biorąc zatem pod uwagę zarówno opinię biegłego sądowego jak też zeznania świadków oraz informacje zawarte w zgłoszeniu szkody doszedł do wniosku, iż w dniu 21 lutego 2014r. doszło do kolizji drogowej, w następstwie której został uszkodzony pojazd powoda. Brak jest bowiem jakichkolwiek argumentów i dowodów mogących podważyć powyższe stanowisko. Jeszcze raz bowiem należy podkreślić, iż niejasności i wątpliwości co do pochodzenia pojazdu sprawy nie powodują i nie oznaczają, że do zdarzenia nie doszło. Nadto co również istotne pozwany odmówił wypłaty odszkodowania powołując się na brak działania ze strony sprawy kolizji i potwierdzenia okoliczności zdarzenia, dysponując jednak oświadczeniem sprawcy, iż wyrządził szkodę. Co więcej rację ma powód, iż nie odpowiada on za zachowanie sprawcy i nie może ono mieć przełożenia na możliwość odmowy wypłaty odszkodowania przez pozwany zakład.

Przesądziwszy powyższe są zważył, iż powództwo było uzasadnione co do zasady. Normatywną podstawą odpowiedzialności pozwanego są przepisy art. 805 k.c. oraz art. 822 k.c. i art. 824¹k.c. W niniejszej sprawie należy mieć również na względzie treść art. 361 § 1 k.c., który stanowi, iż zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność jedynie za normalne następstwa działania lub zaniechania z którego szkoda wynikła, oraz treść art. 363 § 1 k.c. który stanowi, iż co do zasady naprawienie szkody winno nastąpić według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie do stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej, przy czym gdyby przywrócenie do stanu poprzedniego pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

Nie ulega przy tym wątpliwości, iż odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej, za uszkodzenie pojazdu mechanicznego, obejmuje niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu, ustalone według cen występujących na lokalnym rynku (uchwała SN z dnia 13 czerwca 2003r. sygn. akt III CZP 32/03, opubl. Monitor Prawniczy 2004/2/81). Co więcej zakład ubezpieczeń, jako strona umowy ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej, nie ma żadnych podstaw do narzucania osobie trzeciej nie będącej stroną umowy – tj. poszkodowanemu – jakichkolwiek obowiązków w zakresie dotyczącym sposobu naprawy samochodu, w tym poszukiwania firmy sprzedającej części najtaniej (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 2003 r., sygn. akt III CZP 32/03). W związku z tym, iż sąd nie dysponował wiedzą specjalistyczną w tym zakresie dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego J. P.. Jak wynika z przedmiotowej opinii w kosztorysie sporządzonym przez pozwanego zaniżono stawki za prace lakiernicze i blacharskie oraz zmniejszono o 50% koszt części zamiennych. Zdaniem biegłego według poczynionych przez niego ustaleń stawki jakie występowały wówczas na lokalnym rynku wyniosły przeciętnie około 100/110 zł/h a nie jak przyjął pozwany 65 zł/h. Ponadto przyjął on ceny części zamiennych bez amortyzacji, albowiem jak podkreślił użycie części nowych i oryginalnych w żadnym razie nie spowoduje wzrostu pojazdu powoda a doprowadzi jedynie do przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody. Mając na względzie powyższe oraz fakt, iż żadna ze stron nie kwestionowała wyliczonych przez biegłego kosztów sąd uznał, iż wysokość niezbędnych i ekonomicznie uzasadnionych kosztów naprawy pojazdu powoda wynosi 17.696 zł.

Sąd uwzględnił również na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 817 § 1 k.c. żądanie powoda w zakresie skapitalizowanych odsetek naliczonych od kwoty 10.001,28 zł od dnia 29 marca 2014r. do dnia wniesienia pozwu tj. 20 października 2014r. w wysokości 683,63 zł, albowiem niewątpliwie pozwany w zakreślonym w art. 817 § 1 k.c. 30

dniowym terminie nie spełnił świadczenia. Mając powyższe na uwadze Sąd w punkcie 1 wyroku na podstawie art. 822 § 1 i § 4 k.c. w zw. z art. 361 § 1 k.c. zasądził od pozwanego na rzecz powoda tytułem należnego odszkodowania kwotę łącznie 18.379,63 zł. Ponadto Sąd na podstawie art. 482 k.c. zasądził dalsze odsetki ustawowe za opóźnienie od w/w kwoty 10.001,28 zł od dnia 20 października 2014r. tj. od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Natomiast od kwoty 8378,35 zł od dnia 30 kwietnia 2016r. do dnia zapłaty. W ocenie Sądu bowiem dopiero od dnia następnego po dniu doręczeniu pozwanemu pisma rozszerzającego powództwa, a nie od jego wniesienia do sądu, pozwany pozostawał w opóźnieniu w zapłacie. Z tych też względów w zakresie odsetek od dnia 12.04.2016r. do dnia 30.04.2016r. Sąd oddalił powództwo w punkcie 2 wyroku jako nieuzasadnione.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie 3 wyroku na podstawie art. 100 k.p.c. w zw. z § 6 pkt. 5 i § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. 02.163.1349) i uznając, iż powód uległ swojemu żądaniu jedynie w nieznacznej części co do odsetek obciążył pozwanego kosztami procesu w całości zasadzając od niego na rzecz powoda kwotę 2918 zł, na którą składa się opłata od pozwu w wysokości 501 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa (2417 zł).

Nadto w oparciu o art. 5 ust. 3 i 4, art. 8 ust.1 i art. 83 i 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. nr 167 poz. 1398 z późn. zm.) Sąd w pkt. 4 wyroku nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 419 zł tytułem brakujących kosztów sądowych tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa, na które składa się opłata sądowa od rozszerzonego powództwa.